

MIC. # 9364

**EMISSARY LETTERS SENT
FROM EGYPT TO PALESTINE,
1875.**

**EGYPT: 1875
SEPHARDIC SCRIPT**

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

שטרות תפארת גולת הכותרת המעורה בהורה זכה יצרה מעד הדי הגדול מעוז ומגדול המ נראן רבאן
די כונסיסטוואר די **והראן** נקשת **מאיר שרלוויל** נרו יאיר לעד לעולם
וכיח יכון שלום כרא

ראשית הגש דברי שלום שלמה עלך מלכא ריכא ובר היכא יאני תפלת ל לקים אשים דכתי למען ארץ ימים
על ממלכתו תרצ גדולתו ותנשא מלכותו על של יעל רנן הודו כזית רענן כלל שדי יתלונן ולרא
יער מינן הדריה זייה ויקריה וכלו עזיה תמיד כל הימים כיה **נבא האות** לפני מליך מלך להגיד לאדוני
כי מיום אשר באתי ממחנה תהלתכם מחנה זה קדוש ופי מלא תהלות משפות מרובנות
על כל הטובות אשר פעל ועשה עמי הוא אדוני ופשאני לעבמי זאת חובתי ואעשה כדכתי ליום כתר פעמים
שלש ולא זכיתי להיות מבעלי השוכה ועתה עיקר דנא להודיע לאדוני הוא הדבר שבנת אשר הייתי המלכות הוא
אדוני הבטיחני גולה הבטחה שבנה בהיותו בעיר תהלה פאריז יעא ישמור לשלוח לי כתב כוונתא להקדוש ולפה
ישן שכתב כוונתא הני יושיל יוהר מן הפאספורטו כי עכ נא אדוני יקיים דברי הטוב אשר דבר עמי פה ל פה
ולקיים מצות שלוח בכתב כוונתא הני לדי יפה שעה אחת קודם ומענה אנו עליו כאו עשאני וישן שבכונות
היבים מצוי כעת בער דמשק ובער הקדש ארבע ארצות הימים יונב חול הקולירא לא ליכס נא את לא יכולתי
לקיים מצות שלוח באיזה חפצים לבית המלכות שלא יכולתי להביאם מהערים הני לפינה כי אין יוצא ואין בא
כני ואם רוצה רומ כתר אייה דברים מפה נא אמוץ יעא על לקיים עופך ספיר גורתו בטחתו ברוב אהבתו ו
יחמלתו ורחמנותו ששיבני דבר וישלח לי כתב כוונתא הני ולמנוה רבה תחשב לנו לזדקה וכן כסא אדוני ירום
ונשא וגבה כאות עשו המזה והעשאה וכנפש עבדי ותלמידי יהיא

מאיר שרלוויל
נרו יאיר

מעלת אהובינו יחמדנו הדין לנו ומשום פארנו הרב הגדול ר' **גראן רבאן** קונסיסטינאן אשר בעיר תהלה
והראן ישר קצת **מאר שידלויל** ישר

בראשית מאמר הנבי אדרגוש מעמולאק עולות יעלה שלמונו יהי לקיו שמו אביר **טעמא** לאיכא דכור היות נפע מפנה
 על אמוץ ישר איש חשוב אהוב התורה ולומדיה פוחר טוב דחיל ומקריב רננן הלא זה הוד יקדינו
 יאהובינו ביתו בית ועד לחכמים החכם המצויים אור יומם ויוף כדקה וחסד לכל היום **עקב נייאן** היו
 על אודות הפאסה פורטו כרפת אשר לו ומוזה זמן הוא היה שקט ושאנן באחד מאחינו בני ישראל המסתופפים
 תחת כל מלכות כרפת האדירה יהי יאן דובר לו דבר מאזרח הארץ השמשלים המפעוללים על עם בני ישראל אשר אינם תחת ממשלת הלועזים
 כדרכם וכעלילותם והן בעין מזה זמן לא כביר כל איש אחד ממוחתי ישר זה שמו מרדכי שאטייה רע מעללים מוסר ומלשין על האנשים אשר
 תחת ממשלת כרפת יהי באמור כי אינם אמתיים והפאסה פורטו אשר בידם מזויף והם מבני המטריב וכיולא יהומן בוגר כי לשון הרע פועל
 ינתפעלו אנו הקייסול על דבר פתגם וגזרו האומר כי כל איש אשר תחת ממשלת כרפת יהי מחוייב להביא כתב עדות מהעיר הכתובה בפאסה
 פורטו שלו ומי שלא יביא הין הקיינסול מכירו עוד דין גמולה כי עשעורנו מיה בני אדם והם הביאו זכרון עדות כדי להנצל מסכנות ומעלילות
 ברשע כי מי שהינו תחת ממשלת הלועזים היו אינם חיים ומטופר להפסד ולקבנה בנן יהנה הידיד החכם אביר יעקב הנו היו הוא הולך ל
 קדמת אשור לפני מלכים יתלב לקחת זכרון עדות ערפ והאומר חלתי היא למשן עומד ח' עמידה שיש עה קמינה לדיוה נו להדר עזר ונהועיל
 ולתומכו ולסעדו ככל הדין מידו וישג מבוקשו ואלא יעקב ממוחתי ישר שש ישמח שקט יבוטח ומלכה כזאת יכולה היא שתגן שף המוגן ויאריך ימים
 על ממלכתו הרב גדולתו באשר ה' אתו בטחתי שכה יעשה וכה יוסף בתוספת מריסה ועס ה' החסד יבא שמוה יבכך שוט גדל כחומה ומגדל
 ברב עז ושלוס **מאמר**

1/15/54 The American...
01333

01333

לשנת ויהאן יט"ז

חגת ט' אמון יט"ז

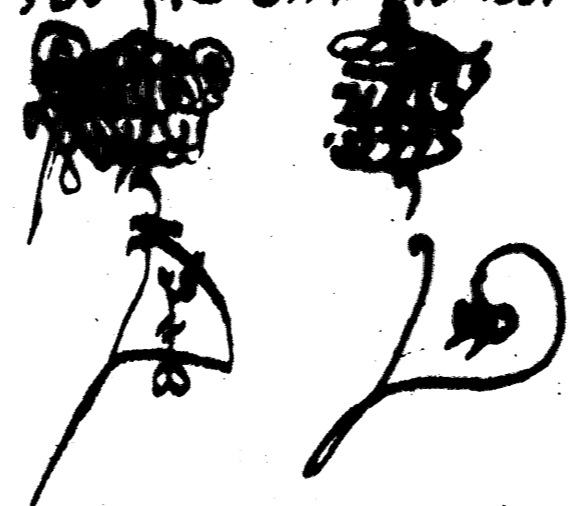
לחגת יקרינו ויהאן יט"ז חגת הגזול גראן רבאן ר' מאיר שירלניל מנו נהיה אדמו . כ"ד

קריש יט"ז

למאיר ובא זר הכבוד הספרותי המורה אני שבחורה גדול חרבן שמו ויהי המורה על שמו לרעות כעקב שמו : מאיר
שני הסמים ואת עננים מ"ה הרב הגדול משה ומגדול מהרר ר' מאיר שראויל ניו רב ומוקף בעית ווהראן ישא ומלך
מלך והשכל ועשה משפז ולרקה בארץ " כ"א "

בטרם תחיל הארץ און המעטן בשלימותא אנה חביבותא חיבה יתירה נודעת שקילה ומכרעת כמשפט לאוהבי שמו יהי אלריו
שמו ותפ' קבוע על חסון הר' ליון גדול אדוננו התנא הק' הר"ש"ר ז"שא כסא תורתו ומלכותו עמן יהיה כחמר
עב דיתב אדורדייה חלכות שלם על ישראל ועל רבנן ובעבודיה
ובא האות לפנ מלך מלך להגיד כי ישר און שמשא מהט שלד חסיהם ומפי כתרם אמותר בטמוסו מלך במשפט יתמיד און
חפץ חסד ומרבה להטיב דמוסביה הוא מוטיב הוא יטיב וחסדו ותאיתו להעמיד משפט הדת על תלה לשם ולתכארת ולתלה
ושענו ואמרנו ברוך ה' אשר לא השכית לנו גואל מלך שמוותו לדיק באמונתו לזאת אמרנו לבא בארעת בחלת הארץ לפנ
מי אגדול חסום תקנת עגונות רבות כמות יושבות תחת תומר אלמנות חיות הוא הדבר כי מזה שלם שטם מ"ה הביטנו ~
סתם מהר חיינו מתא ארגיל ישא חגד אומר שאחד חכם הטע לעבד הנו ומנו איתו ללמד את בני יאודה גסת וקבעו לו עכר
חנה הראויה כי עב גזרו אומר שנלה לאשתו ושתו בניתי לעבית הנו ותכף לקבלת הכתב השכנו גדולה תשובה כאלן מאהבה
והודענו הן כתיב כי הארץ הלו חר ישקב יוספ אכריי"אט ה"ו זה כמה זטס עזב את אמו אלמנה זקנה וחולנת וגם אשתו נת
חלבים הרבה והענוגה ושתו בניתי ותנח חורשה לאחד חכם כונו לפקד ולהשגיח עליהם ואחר עבדו עתים ימים חכמה במשאו
חמורשה לטות כדי לזונס ולפרנסם ונלאה לבתוב להחר ישקב יוסף הנו ולהודיעו טעב באשה ה' אמו ובכ' ואין מטיב דבר ושקף
תמיד היה חכמים זקדנ ימים יעלה ובא ח"א הנו ויגדל פרע כל החובות קופ לא סן בבוא הסתם הנו ח"א הנו עזב ~
הכון שפתו ולא ישוב עוד אל ארץ מולדתו ושלה לקדוץ לבט בניו נכבו כמו נד כל העטה והשתקנו איתם עד צמודי הדבר
לרבע ארגיל ישא למה טקטנו מהרב הנו אהטוב והישר זיבא ח"א הנו וימור שקיו ושנינו ואשתו חוכנת ללבת אחיו ~
אם כה יאמר שלא יוכל לעזוב התלמידים ישן אזאת היא טרנתו כדי גאלתו עכף יעלה לר חמורשה שיעור פרעון חובורניו
וגם יעלה הולאה דבר החסדק לאשתו ולבנותיו וכבר שומר זילך אדה עמה ויחזור למקומו ישן שלא נשתה באלה לדרוך בליות
ולרבוז אנות וכפרט עם שתי כנות קטנות ולא זכנו להזת חכמת זולתי זאת שמשנו מפי חגידי אחת אח"א הנו טעב פ"ו לכלי
חוק להוציא דנת הארץ ויושביה עליה וחכמיה ורננה תאלמנה עפתי שקד החבורות ופ"ו ועבו טעם ושטים ושלה כתבט להנד
טכף כדברים הראשונים כמותם הראשון וחפך להכיל ענה זו מכבלי העיגון ועוכה תוסחת כי לא חן ה' הוא זה להחזיק ביד
אנשים כאלו הנוגדים באשת נעורים ולטוב אותם כשרוס וכרעב וכלמא וכחוסר כל ואפי' כערי המאשריקא נהגיש להם
ידיעות ע' כותבי השטים אשריהם ישראל שומדים בכל עז ותעבותות לפעור אותם בגט כריתות כמ"ו יסו בעיר גדולה של ~
הנמים ועל סופרים איך ישתקו הרבנים בעלבון כזה הגורם לקלקול היישוב לקלקול הדת חו' ואין מטיב איתם דבר ושג אחרן
ש' מ"ה הרבנים הרב הגדול מהרר ישר ענתבי ה"ו והרב רב כהנא סן לאותו לדיק הכהן הגדול מרעט שהך עכריי"א ה' מהרר
רבי רפאל ארזי הכהן זלוקל הרב משה חרדין ה"ו עלחנו עוד הטעם כתבים לגראן רבן ולרבע חפא ה"ו לזאת אמרנו והי"א ~
ננוק ש' איש האלמים תורתו על ר' האיר חכרות עליו ומה גדלו מעשיו תקיו ומשפטיו בחלת הארץ חכרון שבתו יסן כרהמיו ~
להכיל נפשות יקרות חיד ששקיהם ותלית לו השו והמורה לו זדונע עם גבורה בקנאו את קנאתו קנאת ה' לבאות תעשה זאת
ללכת בדרך עובים ראשונים כמלאכים ואת אחרונם לעמוד בכל עז חסום תקנת עגונות אולי יחטן ה' ועל ידו יהיך יתקיים ~
מאות טקוח נפשות ויתקדש עז כרבים ולא יופיכו טוד בט עולה לעשות מעשים כאלו וכל הטעם שמשו ויראו ולא יידיון עוד ~
במחטו בחסידותו וקדושתו כלביא יקום וכארי יתשאף ולא יקוע ולא ינוח עד אם כלת הדבר או להחזירו ע' הזררה אל שריו
או שימנה עליה לקבל הגט ולהכיאו אל אשתו לפערה בגט כריתות ומלד אמו הללה והענה ישא חפאו על אשר עזב אותה ~
חוללת על ערש די חדוכה כיסורין זה כמה זטס חמוסן דרבנן שכה ישעה וכה יוסף ומגבלים זכות ע' ובא שכחותו אגרו
ואשרי יולדתו ועם כ' החסד יבא שכמה הלבו טלף החופ שהך לכתי האיר ה' כרב עז ושלום

גם חנן רבנו קק האשכנזים דמעהך ככת תו שינו ל רחו כער באשה הרבה
יהשונה בת מלך כמהוז הלוי לקכך זוקל ואתי בנותיה קטנים ועכעפינו
זלו ימשה איכה נהיתה דעה נשר גדולה אל חכמים ואל ספרים טובי -
ארגיל יעה רכנה וחכמיה יראים ושלמים איך יתקו בדבר כזה להכיר
בנות ישראל אלמנות חיות וכמה ערחו רבנן קחאי ונתרחי זוקל משום
תקנת בנות ישראל וכוף הנשמע ווחש נוח הקפריים היו החותמים אחרי
תרעה הם מעבים את הבבה בישרותו וחסידותו והנהגותיו הישרות לזאת
אידאן לחלות סנק כלביא יקום יכארי יתנשא קנאת ה לבאות תעשה זאת
ולא יקוט ולא ינוח עד אם כלה הדבר ואשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם
יחזיק בה להגיל לקוחים למות אלמנות חיות ולהעמיד משפאי הדת עלתלה
שם ה החסר יבא שכונה הלכדי נאה החופ שהק כפת תו לכבוד התורה
בחדש עבת ענת כלב אשה מציורה לכב ושלום

התקנת בנות ישראל
התקנת בנות ישראל
התקנת בנות ישראל
התקנת בנות ישראל
התקנת בנות ישראל
התקנת בנות ישראל
התקנת בנות ישראל
התקנת בנות ישראל
התקנת בנות ישראל
התקנת בנות ישראל

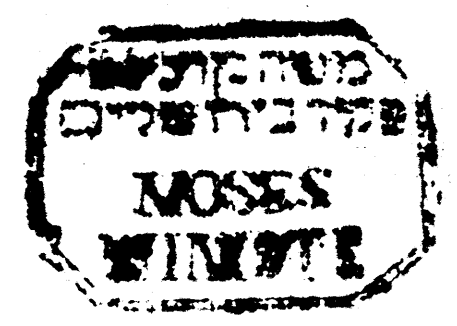
המאור הגדול נחנך עינינו, וחננת לבנו, הודינו והדרינו, משגשג פארנו, ה' מע' הרב המפורסם
 לש"ט ולתהלה, גראן רבן אשר בענ"כ וְהַרְאֵן יֵשׁוּעָה, כמנהג' מְהַרְשֵׁל יְשׁוּעָה לְוִילְנָה נְדוּ יְהִי
 לעד לעולם, כ"ר"א!

מנחם שורם שלונא רבא, כאן מאהבה, ולי"ה גם היא מנול א עליון, השוכן בציון, והבוחר בירושלם, למשן יאריך
 ימים על ממלכתו, תרב גדולתו, הוא ובניו ברוב ההלכות, ושבע שמחות, נסוא!
 זאת מאיתנו לשלם תודות וברכות על ראש לדיק, מאשר הפליא לעשות טובה שמנו היום כי הגד הוגד לנו ממכתב הרב מר
 שלוחינו הרב המכ"ט י"ו כי י"ה מעב"ה ליגע עם עניים ואומללים יושבי ציון קרית מועדינו, ועמד בגבור להחזיר עטרה ליושנה
 כמאז ומקדם, וקים לן מר השותפות אשר בין יושבי אר"ה וכן אח"י הדריס בקר"ה, וכל זמן כי השותף השני לא נתראה
 ולא הסכים על מעשה השותף מאחר לא עשה ולא כלום דברי פי חכם חן, י"ה שתמיד כל הימים יהיה השותפות זריר
 וקים צינינו עד ביאה הגוש בב"א! וזאת היא חובתנו לכרך לשמו הטוב ולהתפלל בעדו למשן ח"י והללחתו, הוא ובניו
 נבדוק בסופו, גם עד זקנה ושיבה, כ"ר"א! — וזולה שנט' וכסא תורתו יגדל לעד כנהר וכנאה דאנט ברב עזי ואלום

י"ה מעב"ה
 ל' א' 1878

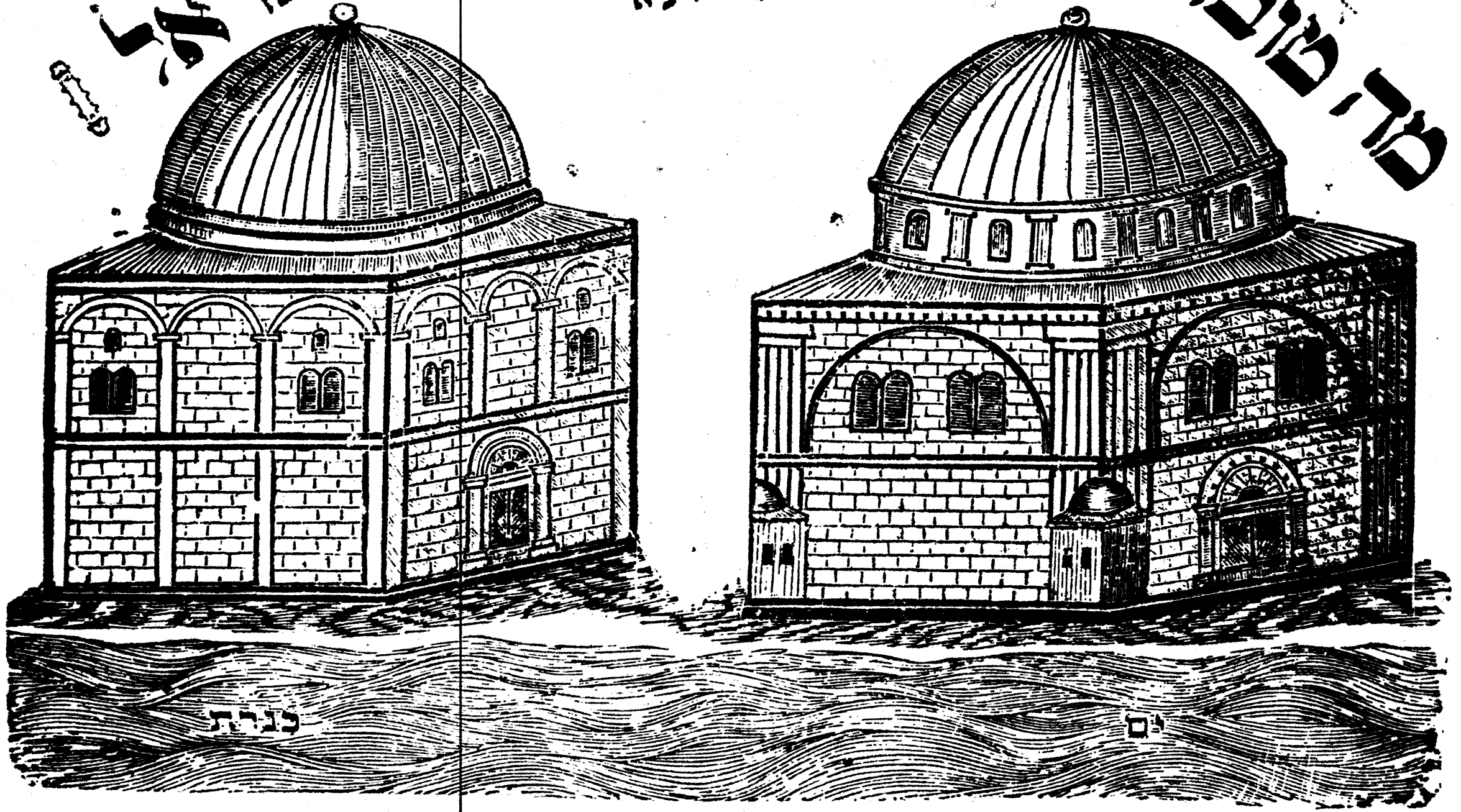

י"ה מעב"ה
 ל' א' 1878

מה מובן אהרן יעקב משנת תר"ץ

בית הכנסת ובית מדרשו של ר' מאיר בעה"ג זיע"א

ויאמר מה הציון הלז אשר אני ראה? ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים: (מלכים ב' כ"ז י"ז)

חכם נראן רבאן

במחנה מאיר שרליוויל הינו כ"ל

אחר טעות הדור והאלום

עלם עינינו וזכנו תפסדנו בהר הק' הר' לין גנל סוכנו החטא הק' עמד ישארית כפאל כחור נבון יהיה על שגל על רבן וזרע לברכה קתובים לרבנן בירא נכא שאלת לנביד כי יר כי דיבנ ה' אר'ט והתחלע כפנן הק' לקאום לרומם ותקום תקדשינו ולבז עיינו ומכנות לאכיר יתקב בית הכנסת שחת הנאה זיע"א על טהרת חכמת הלי תמ דין תוליר עייני חכמים זיע"א נכסר נכתב הסוללת נכסרם הטמיר גשם הארכנא שח שפודנו ניסן כי התולקת תנוסה בטבור סבר הסופרים לזה העליט אנתם על חזבח הדפנת נחל עולה א תקום שחר והן היום אלא חלחמו ליד למחנא שפודנו ארכנא חט דוד הנול סוכנא ללל אד לן כהודר חוד נתסאל רומא הו שר חזר בעגים שר ושר חזינה וחזינה לרין על סוכנות חלית כל לים אד יכנו לכו הדוליר ללאן זיע"א עתה קדש שני כל סגל כן ככנא עמ סוכ הגול חגן דוד החלוקה חזית כי רבה היו ניכלה היא אנתן טן חיים היא למחזיקים סה כי סאלת וחלית ליעיד טוח רגה כחוקותו עמכטלה חלכות חכנן הק' נחמשים אכחנן פן אחרתו זרים נחלמינו להאכיר ולחונם חכנן הק' סנז חו' עב לתלמי טחמת סוכה כי כלספתו נחמלנו ויראת ה' על פנו ישעוד ליריין סוכ הגולן חט היו נקודכ לו התעשרת לכנן הק' סכל הפל חיונו לטובה ולברכה עאלתן ס ארית סכלם על יתר כפאל כחור נכנן ירה סוכר טכ דירוב אורדייה ככל אית טג ונכאלה קטט החות פטתק סכריה חו סו טען שנת

דמלכותך

